

Navraag
muzikant
Jef Neve

Holi-kleurenpracht
in Leuven (p. 6)

© Kalina De Blauwe

Street art tegen
racisme (p.11)

© Anke Lips

Aantal internationale studenten met psychische problemen blijft stijgen

Raadplegingen stijgen met 5 procentpunt tegenover totaal

Heel wat internationale studenten krijgen te kampen met psychische problemen tijdens hun buitenlands verblijf. Dat aantal neemt bovendien elk jaar toe.

Tekst Simon Thys en Jef Cauwenberghs

De internationale studenten zijn een groot deel van de Leuvense studentenpopulatie. 19% van alle Leuvense studenten zijn internationaal. Net als de Vlaamse studenten hebben ook zij psychische klachten. 24% van alle consultaties bij de psycholoog of psychiater van het Studentengezondheidscentrum is van internationale studenten. In het academiejaar 2015-2016 waren onder de 1362 studenten die het team van psychologen en psychiaters consulteerden 324 internationals.

'Dat is een aantal dat elk jaar toeneemt', aldus Anne Neyskens, hoofd van het Studentengezondheidscentrum. 'Vorig jaar was dat 19 procent van alle consultaties.' Dat is dus 5 procentpunt meer dan het jaar daarvoor.

Thuis ontvlucht

De internationale studenten zoeken zelf vaak hun weg naar het Studentengezondheidscentrum, al is de werking voor hen niet altijd even duidelijk. 'Ze zijn niet altijd bekend met onze vormen van hulpverlening. Een huisarts kent men niet altijd', aldus Neyskens. 'Internationale studenten hebben zo wat andere verwachtingen of komen dan

bijvoorbeeld op een spoeddienst terecht. Die verwijzen ze dan wel naar ons door.'

De problematiek is ook erg divers. Er is bijvoorbeeld onder de studenten die naar Leuven komen ook een groep die al psy-

'Studenten die in het buitenland gaan studeren, hebben vaak hoge verwachtingen', legt Sabine De Jaegere, mentor in studentenontmoetingscentrum Pangaea, uit. 'In het begin zullen die verwachtingen vaak inge-

alles perfect is en dat ook de andere samenleving gebreken vertoont.'

Moeilijker dan verwacht

Volgens het hoofd van het Studentengezondheidscentrum zijn er nog drie subgroepen bij de buitenlandse studenten. Zo is er een groep met aanpassingsproblemen die gepaard gaan met depressieve of angstsymptomen. 'Die symptomen worden vaak uitgelokt door de stress die een nieuw land met zich meebrengt', aldus Neyskens.

'Verder zien we ook dat er een groep studenten is met stressklachten die vooral gelinkt zijn aan het feit dat studeren aan de KU Leuven anders en moeilijker is dan wat ze verwacht hadden.'

De laatste groep bestaat uit zij die problemen ondervinden in de sociale sfeer. Het blijkt dan moeilijker te zijn om sociale contacten te leggen doordat men ver weg is van huis is en niet direct aansluiting vindt in Leuven. De befaamde en beruchte Erasmusbubble is hier geen helpende hand.

Lees meer op pagina 3.

24%

van de consultaties bij de
psychologen of psychiaters van
Studentengezondheidscentrum gebeurt
door internationale studenten

chische problemen had in het thuisland. 'Sommige daarvan zijn hun thuiscontext wat 'ontvlucht', lijkt het dan', meent Neyskens.

Daarnaast zijn er ook groepen die hun problemen en klachten hier in Leuven ontwikkelen.

lost worden. Dat is wat we de *honeymoon*-fase noemen. De cultuur waarin een student terecht komt is helemaal nieuw, alles valt nog te ontdekken, er is geen vuiltje aan de lucht. Het is pas na een tijd dat je ontdekt dat niet

SPLINTER

Bekentenis van een geïnformeerde stemgerechtigde

Toen ik van het stembokje terug naar mijn auto liep, werd er mij een microfoon in mijn gezicht geduwd. Of ik misschien zou willen zeggen voor wie ik gestemd had vandaag, en waarom. En of ik beïnvloed was door de commotie van de laatste dagen, die rel, toen weer duidelijk bleek dat Hij het niet zo nauw nam met de waarheid. Nee hoor, meneer, dat doet me niets. 't Moet gedaan zijn met 't establishment. Wat dat juist betekent, ontgaat mij nu even. En 't is tijd voor een politicus die niet aan politiek doet. Hoe dat ook alweer kan, dat ben ik vergeten.

Eigenlijk kan het mij weinig schelen of Nederlanders nu 8.000 Bosniërs hebben afgemaakt in Srebrenica of niet. Of 't allemaal nazi's zijn daar, meneer? Zal wel zeker. Ik lig er niet van wakker of de nieuwe Healthcare Act gewoon, daarom, veel beter is dan de vorige, of dat ik als laagverdiener, ten voordele van de allerrijksten, daardoor serieus in de problemen zal komen om mijn ziekteverzekering nog te kunnen betalen volgend jaar. Of die duizenden afgezette rechters, professoren en ambtenaren stuk voor stuk nietsontziende coupplagers waren, of gewoon politieke dissidenten, meneer? *Don't care.*

Het interesseert mij niet of die 1.000 mensen die de afgelopen maanden omgebracht werden door Death Squads zichzelf de dood hebben ingejaagd als *masterminds* en *kingpins* van de georganiseerde criminaliteit, of eigenlijk onschuldige arme mensen, vaders en broers, zussen en dochters, waren.

Het boeit mij nog veel minder of de economie van nu af aan enkel nog zal groeien, of dat we eigenlijk op punt staan een halve eeuw economische ontwikkeling de vuilbak in te gooien door manifest wanbeleid. (*Credit crunch*, zegt u, meneer? Is dat een soort cornflakes?)

Kortom: de waarheid, ik geef er geen zier om. Op mij rust geen enkele onderzoeksplicht. Wat er wél toe doet is dat de feiten, gelijk welke versie, mij voorgeschoteld worden door een populistische macho, die op zoveel mogelijk tenen tegelijk gaat staan. En als het even kan, moge Hij niet te veel respect hebben voor vrouwen, want vrouwen respectvol behandelen, daar heb ik het ook al wel mee gezien. En moge Hij zijn belastingen niet betalen, want ik zal u eens iets bekennen meneer, ik betaal eigenlijk helemaal niet zo graag belastingen. Maar moge Hij vooral zeggen dat wat hij zelf gelooft, ongeacht bronvermelding of logica, en liefst vol sappige drogredenen.

Pas dan ben ik vrij. Want dan kan ik mijn levenslange frustraties ventileren, want het was Hij die het zei! Ik zeg hier niet zomaar wat, ziet u, ik citeer Hem! Pas dan ben ik vrij. Heel mijn leven lang heb ik in het gareel gelopen, omdat onze leiders, onze voorbeelden, zich zo voorbeeldig gedroegen. Maar niet langer. Want wat Hij mag, mag ik ook. En wat Hij zegt, zeg ik ook. Pas dan ben ik vrij. Vrij om te geloven wat ik wil. Vrij om te verkondigen wat ik wil. Een feit, ander feit. Ik moet alleen luid genoeg roepen.

Arthur Goemans

De Splinter bevat de mening van de auteur. Ze bevat niet de mening van de redactie.

'Ik heb soms het gevoel dat we hier niet gewild zijn'

Internationale studenten vertellen over psychologische barrières

Internationale studenten kampen vaak met specifieke problemen. Ze ervaren hogere werkdruk, voelen zich uitgesloten door Belgische studenten of missen hun familie tijdens examens en feestdagen.

Tekst Simon Thys en Jef Cauwenberghs
Beeld Celine Vandeweghe

Ongeveer 19% van de studenten aan de KU Leuven, oftewel 9.707 studenten, komt uit het buitenland. Hoewel in het buitenland studeren vaak een onvergetelijke ervaring is, worden internationale studenten ook dikwijls geconfronteerd met eenzaamheid, discriminatie of heimwee.

'Studenten die in het buitenland gaan studeren, hebben vaak hoge verwachtingen', legt Sabine De Jaegere, mentor in studentenontmoetingscentrum Pangaea, uit. 'In het begin zullen die verwachtingen vaak ingelost worden. Dat is wat we de *honeymoon-fase* noemen. De cultuur waarin een student terecht komt is helemaal nieuw, alles valt nog te ontdekken, er is geen vuiltje aan de lucht.'

'Het is pas na een tijd dat je ontdekt dat niet alles perfect is en dat ook de andere samenleving gebreken vertoont. Je kan een verblijf in het buitenland eigenlijk via golfcurven bekijken. Eerst gaat het steil omhoog waarna het weer even naar beneden duikt. In zo'n dalmoment plooiën internationale studenten best even terug op landgenoten. Het is daarna wel weer belangrijk om aan te pikken met de rest en niet te blijven steken in de eigen kring.'

Hoge(re) werkdruk

Dat verschil tussen verwachtingen en realiteit ervaren studenten in sommige gevallen door een

eerdere, positieve Erasmusuitwisseling die dan in contrast staat met hun verblijf als masterstudent. Zo ook voor Elizaveta Sizova, een Russische studente die van Leuven proefde via een uitwisseling en nadien terugkeerde voor een master Business Economics and Finance.

'Het verschil met mijn Erasmus-ervaring is enorm. Wanneer je op uitwisseling bent, kan het studeren je eigenlijk niet zo heel veel schelen. Je wil dan zo veel mogelijk ontdekken, reizen, feesten en nieuwe mensen ontmoeten. Ik zit momenteel op kot met Erasmusstudenten en zij gaan bijna elke dag feesten, terwijl ik er een veel meer volwassen blik op nahoudt. Dat creëert soms wel het gevoel dat ik er buiten sta. Zij zetten de bloemetjes buiten, terwijl ik mij volop wil concentreren op mijn master zodat ik volgend jaar hopelijk aan een doctoraat kan beginnen.'

Een verschil in maturiteit en werkdruk is hoorbaar bij meerdere internationale studenten die in Leuven hun master willen behalen. 'Het verschil in leeftijd maakt dat het soms moeilijk is om gelijkenissen met andere studenten te vinden', ver-

zucht de Indonesische studente Annisa*. 'Daarbij krijgen we zoveel taken dat ik haast niet de tijd heb om mijn vriendenkring uit te breiden. Ik heb vaak het gevoel dat de enige uitdaging die ik hier heb mijn studies zijn.'

De gelijkstemming met internationale doctoraatsstudenten ligt zelfs nog moeilijker. Via het Buddy Program probeert de universiteit studenten die Leuven al kennen te koppelen aan buitenlandse studenten die pas aankomen. 'Helaas is er een tekort aan buddies voor doctoraatsstudenten. Die zijn vaak al wat ouder en hebben nood aan meer volwassen studenten om een klik mee te hebben', zegt De Jaegere. 'Daarom bij deze nog een warme oproep.'

Eenzame examenperiodes

Gevoelens van eenzaamheid en heimwee cumuleren vaak tijdens de examenperiode. Vooral de afgelopen wintermaanden waarin de feestdagen ver van huis samenvielen met een Spartaans studieregime, waren voor veel internationale studenten een harde dobber. 'Je hebt op zulke momenten eigenlijk nood aan iemand die je door dik en dun steunt', vertelt Elizaveta.

'Dat is moeilijk in een land zo ver van huis. Er zijn de andere internationale studenten, maar die zijn natuurlijk ook bezig met hun eigen examens. Ik skype wel geregeld met mijn dierbaren, maar het tijdsverschil speelt een grote rol. In de Oeral is het vier uur later. Wanneer de eenzame uren aanbreken, is mijn familie in Rusland al onder de wol gekropen.'

Daarnaast kunnen ook feestdagen in het thuisland voor een gevoel van eenzaamheid zorgen. 'Op 4 juli, Onafhankelijkheidsdag, kwam onze familie altijd samen bij mijn grootmoeder in Arkansas', blikte de Amerikaanse antropologie-studente Kyla terug. 'We keken dan naar parades en maakten een hoop lol. Maar wat ik het meeste mis is Thanksgiving, aangezien hier geen variant bestaat. Ik probeer die gevoelens van heimwee te counteren door voor mijn vrienden een enorm Thanksgiving-diner te koken en via Skype aan mijn familie te tonen dat ik ook in België aan hen denk.'

Vlaamse bubbel

Tot slot is ook de relatie tussen internationale en Belgische studenten meerduidig. Belgen blijven vaak in hun eigen kring, gaan in het weekend huiswaarts en spreken onderling Nederlands, wat soms voor wrovel zorgt bij buitenlandse studenten. 'Ik heb soms het gevoel dat we hier niet gewild zijn', zucht Annisa. 'Belgische studenten zijn zo gesloten. Ze hebben een pantser waar je als buitenlander met veel tijd en moeite door geraakt, terwijl als we sneller Belgische vrienden zouden maken, we ons meer geaccepteerd en minder buitengesloten zouden voelen.'

Dat beaamt Kyla. 'Ik heb het geluk dat mijn vriend van hier is. Anders had ik geen idee hoe door die 'Vlaamse bubbel' heen te geraken. Ik weet dat het enorm

moeilijk is maar ik kan andere internationale studenten enkel aanmoedigen om vriendschappen te sluiten met Belgen.'

Pangaea erkent deels het probleem en probeert via activiteiten en het Buddy Program het contact te versoepelen. 'Maar uiteindelijk is het aan de studenten zelf. We kunnen niemand dwingen met *internationals* om te gaan', stelt De Jaegere.

Ook vooroordelen zorgen af en toe voor een deuk in het contact. 'Iemand vertelde mij ooit dat hij Poetin en heel zijn Russisch volk, inclusief mij, niet mocht', zegt Elizaveta. 'Gesprekken gaan vaak al snel over politiek of over wodka. En om een of andere reden houden Belgische jongens er een apart seksueel beeld over Russische meisjes op na.'

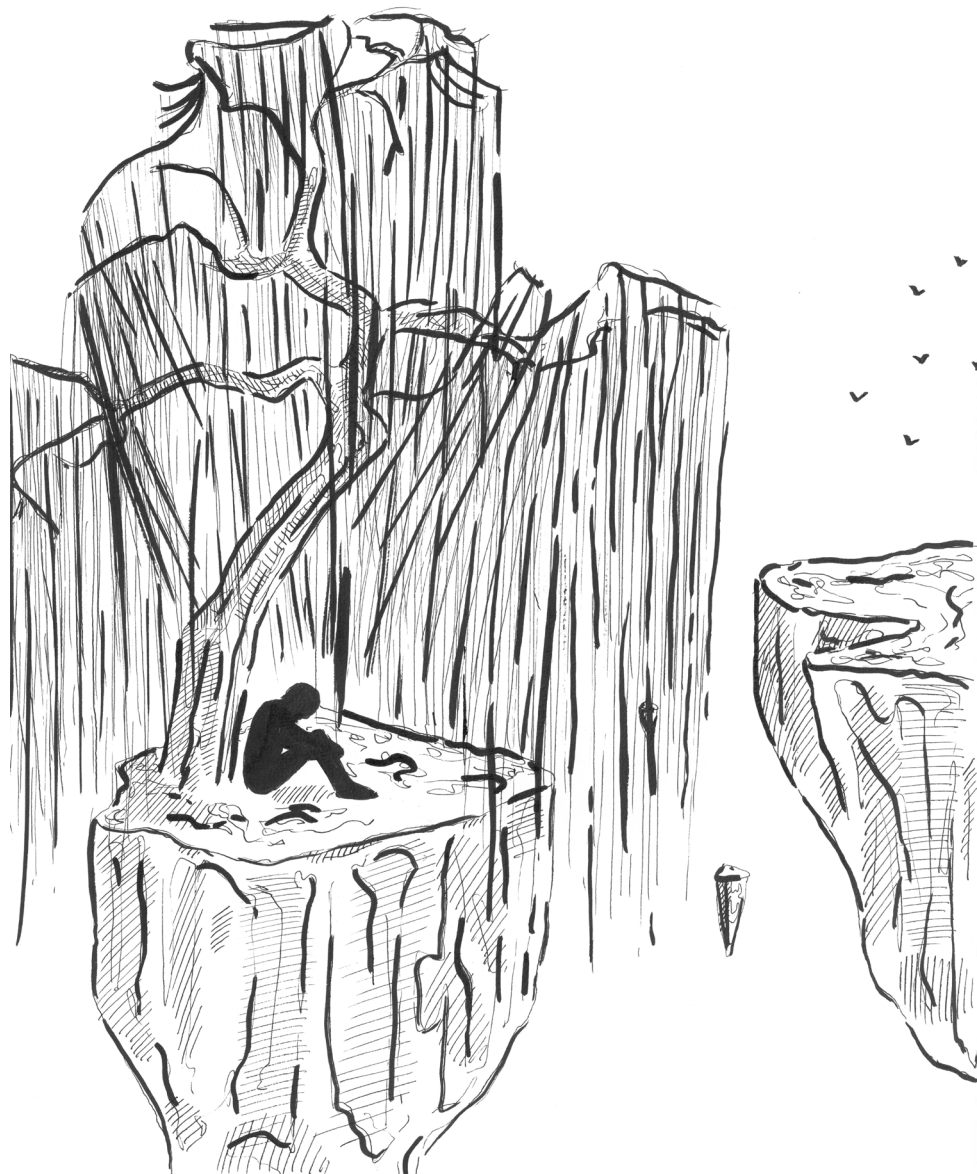
Toch voelt zij zich hier op haar plek. 'Ik heb al heel wat gereisd maar voor mij is het knusse België het enige land waar ik me écht thuis voel.'

*Annisa is een gefingeerde naam

Zelfhulp nodig?

Bel 106 of surf naar tele-onthaal.be. Bel 1813 of surf naar zelfmoord1813.be.

Het studentengezondheidscentrum van de KU Leuven kan je bereiken op 016/32.44.20 tijdens de werkuren.

Schrijfcentrum zkt. schrijvers

Schrijfcoaching ILT groeit, maar mikt hoger

Het Instituut voor Levende Talen (ILT) organiseert al 1,5 jaar individuele schrijfsessies voor studenten. Organisator Lieve De Wachter noemt het project een succes, maar wil meer studenten bereiken.

Tekst Simon Grymonprez

Sinds academiejaar 2014-2015 organiseert het ILT onder auspiciën van professor Lieve De Wachter en Jordi Heeren individuele gratis coachingssessies voor studenten die moeite hebben met het schrijven van academische papers. Het Schrijfcentrum mikt op twee uitgebreide sessies per student.

Vorig academiejaar wist het Schrijfcentrum zo'n honderd studenten te bereiken, laat organisator Lieve De Wachter weten. 'Dit academiejaar gaan we naar het dubbele en waarschijnlijk zelfs meer. We merken ook dat er een grote tevredenheid is bij studenten.'

Vorig jaar gaven De Wachter en Heeren alle sessies zelf, dit jaar werd gewerkt aan een uitbreiding. Met vier jobstudenten wil het Schrijfcentrum meer studenten bereiken en dus ook het aantal sessies opdrijven.

'Een schrijfcoach stelt de student op z'n gemak. Dat is fijn om te zien'

Momenteel is het aanbod echter groter dan de vraag. 'We zijn duidelijk nog niet bekend genoeg', vertelt De Wachter. 'Vorige week nog zijn we gaan flyeren en merkten we dat heel veel studenten de dienst gewoon niet kennen.'

De Wachter besluit: 'Vorig jaar konden we niet veel meer studenten aan, nu we de extra coaches hebben wel.'

Geen verbeteruurtje

Aan de principes van de sessie werd niet geraakt: geen verbeteruurtje maar een intensieve coaching waarin studenten zichzelf moeten verbeteren, niet de teksten die ze meenemen.

Jobstudent Elke Gilin vertelt hoe studenten soms neerslachtig toekomen om opgelucht en vol moed weg te gaan. 'Een schrijfcoach stelt de student op z'n gemak. Dat is fijn om te zien.'

Elke kwam terecht bij het Schrijfcentrum via De Wachter, promotor van haar bachelorscriptie. Na een sollicitatiegesprek, een korte opleiding van een paar uur en een observatiesessie heeft ze nu ook haar eerste schrijfsessie achter de rug, maar dan als coach.

'In het begin is het moeilijk om de juiste vragen te stellen, omdat je de neiging hebt om zelf te zeggen wat anders kan', lacht Elke. 'Je moet erop inzetten dat de student zelf met een idee komt.'

Nog een week tijd voor eventuele kandidaten Luc Sels neemt handschoen op tegen Rik Torfs

Vorige maandag maakte Luc Sels in *De Standaard* bekend dat hij zich kandidaat stelt als rector bij de komende rectorverkiezingen in mei. Die rectorverkiezingen leken lange tijd een formaliteit te worden. Daar is nu op z'n zachtst gezegd verandering in gekomen.

Met de kandidatuur van decaan Luc Sels nemen de rectorverkiezingen een volledig nieuwe wending. Nog een week kunnen andere kandidaten zich aanmelden.

Hoewel de naam Luc Sels over Vlaanderen misschien niet hetzelfde belle-tje doet rinkelen als Rik Torfs, is Sels al 8 jaar decaan van een van de grootste faculteiten van de universiteit, Economie en Bedrijfswetenschappen. Onder de stemgerechtigden, waarvan 70% het professorenkorps beslaat, is Sels dus wel een gekende figuur.

Vanaf half april mogen de twee rectorkandidaten hun programma bekend maken

Zorgt de kandidatuur van Sels ervoor dat nog anderen de stap wagen? Aan de UGent zorgde professor Guido Van Huylenbroeck voor een verrassing van jewelste door zich op de allerlaatste dag alsnog kandidaat te stellen. Ook aan de UGent krijgt Rik Van De Walle, de andere rectorkandidaat, dus nog onverwacht tegenstand.

Vanaf half april mogen de twee rectorkandidaten hun programma bekend maken. De studentenraad van de KU Leuven organiseert op 20 april alvast een debat waar de twee kandidaten de degens zullen kruisen. (Simon Grymonprez)

© Rob Stevens

Thesisstudenten willen ondernemerschap bij studenten in kaart brengen

Drie masterstudenten psychologie onderzoeken hoe ondernemen aan de verschillende faculteiten van de KU Leuven gepromoot en ondersteund wordt. Het onderzoek kadert in LCIE Research.

Tekst Pjotr Hubin

Dat ondernemen als student hip is, bleek in 2014 al uit de oprichting van LCIE (Leuven Community for Innovation Driven Entrepreneurship). De organisatie is opgestart door de KU Leuven en ondersteunt en promoot ondernemen. Dit jaar krijgt LCIE ook een researchafdeling.

In het kader van hun masterthesis psychologie en in samenwerking met LCIE werken Juliaan Catteeuw, Maxim Van Hemelryck en Annelies Stokbroekx aan een *survey* die data moet verschaffen over de ondernemingscultuur aan de verschillende faculteiten van de KU Leuven.

'Wij vormen dit jaar de basis met onze thesis', vertelt Van Hemelryck. 'De bedoeling is dat anderen na ons ook hun thesis hieraan verbinden en aan het onderzoek bijdragen. Op die manier kan LCIE ondernemen niet alleen steunen, maar ook data analyseren over ondernemen aan de KU Leuven.' Zo kan de universiteit in de toekomst ook beleidsmatig de ondernemers onder de Leuvense studenten ondersteunen.

Cultuur en intentie

De studenten ontwikkelen momenteel een *survey*, die onderzoek zal doen naar hoe ondernemingscultuur en -intentie per faculteit verschilt. 'De cultuur omvat hoe ondernemen aan een faculteit bekeken wordt', verduidelijkt Catteeuw, 'hoe je als student bekeken wordt als je een eigen bedrijf opricht.' De intentie anderzijds gaat meer specifiek over de ondernemingsdrang bij de studenten zelf.

'Met die data kunnen we dan mooie diagrammen maken om in kaart te brengen hoe cultuur en intentie zich ontwikkelen aan de verschillende faculteiten', aldus Catteeuw. Op die manier kan in de toekomst - zo hopen ze - bij beleidsveranderingen rekening gehouden worden met ondernemerschap onder studenten.

Hoog mikken

Een *survey* uitwerken die representatief is voor verschillende faculteiten én kan toege-

past worden op de hele KU Leuven is een huzarenstuk. Dat beseffen ook de onderzoekers. 'We mikken op tien procent van de universiteit', zegt Van Hemelryck, 'maar we beseffen dat dat veel is.'

Ze moeten dit niet alleen doen. 'Verschillende kringen gaan onze *survey* al doorsturen, bibliotheken gaan posters ophangen en er komt ook nog een filmpje uit', vertelt Catteeuw, 'er is dus al wel een groot draagvlak. Faculteiten gaan ook zelf inspanningen doen.'

Het uiteindelijke ideaal ligt nog hoger: 'Uiteindelijk is het de bedoeling om de *survey* ook uit te breiden naar de verschillende associaties. We zien het heel groot, maar daarvoor zijn we ook ondernemers', lacht Catteeuw. Het uiteindelijke doel van LCIE en de studenten is dus het creëren van een cultuur aan alle faculteiten die ondernemen bij studenten promoot én ondersteunt.

De *survey* gaat van start in de week van 17 april 2017. Volg LCIE op <https://www.facebook.com/lcie.be>

LCIE Research onderzoekt entrepreneurship aan de KU Leuven

Vlaamse personeelsregels doet universiteit grijpen naar deeltijdse 95%-procent contracten

Geen voltijds, tijdelijk contract voor ZAP'er mogelijk zonder optie op verlenging

De KU Leuven kan geen tijdelijke, voltijdse contracten aanbieden aan leden van het Zelfstandig Academisch Personeel zonder perspectief op verlenging, dus gebruikt ze merkwaardige '95%-contracten'.

Tekst Simon Grymonprez en Renata Praet
Beeld Rob Stevens

Als de KU Leuven leden van het Zelfstandig Academisch Personeel (ZAP) voltijds wil aanstellen voor maximum een periode van drie jaar, is ze verplicht perspectief op verlenging te bieden. Als de academische prestaties van de ZAP'er voldoende zijn na de vastgestelde periode, is de universiteit verplicht tot een verlenging. 'Beginnende ZAP'ers rekenen erop dat ze zoals een ambtenaar op den duur een vaste benoeming kunnen krijgen', licht Deb Vansteenwegen, hoofd van Personeelsbeleid ZAP, toe.

De universiteit kan dus geen ZAP'er louter tijdelijk voltijds aanstellen. Om met die beperking om te gaan, grijpt ze naar '95%-contracten: de ZAP'er wordt niet voltijds aangesteld, maar 95% (en dus deeltijds). Hiermee is ze niet verplicht een perspectief op verlenging te bieden.

'Heel elegant zijn die 95% contracten misschien niet, maar het zijn wel uitzonderingen', zegt Vansteenwegen. 'Daar wordt altijd zwaar over nagedacht en is niet het resultaat van een vluchtige beslissing.'

Vansteenwegen ziet geen probleem, maar vindt wel dat de KU Leuven deze contracten moet beperken in de tijd en altijd duidelijk en open moet communiceren over het tijdelijk karakter van een aanstelling: 'We moeten eerlijk zijn naar mensen: als het echt om tijdelijke mandaten gaat, moeten we dat zo

communiceren. Daar hebben wij als organisatie ook een duidelijke plicht.' De beslissing om 95%-contracten gebeurt voornamelijk als de financiële context onzeker is of als het gaat om een tijdelijke vervanging van onderwijs- of onderzoekstaken.

Opschorting Slavistiek

Aan de faculteit Letteren werd onlangs in het kader van de opschorting van Slavistiek het contract van professor Sylvia Liseling-Nilsson niet verlengd. Dit was mogelijk omdat Liseling-Nilsson in 2015 zo'n '95%-contract' kreeg voorgeschoteld.

Vraag rijst natuurlijk of dergelijk verschil in statuut duidelijk is voor buitenlandse professoren. Zeker in het geval van professor Liseling-Nilsson lijkt dit een pertinente vraag, omdat de Poolse professor eerst een contract kreeg toegestuurd waarop ze als 'docent' voltijds werd aangesteld. Wanneer Liseling-Nilsson begon, kreeg ze echter een tweede contract waarin stond dat het een 95%-contract betrof.

Geen kwade wil, wél een administratieve fout, laat Personeelszaken weten. Luk Draye, toenmalig decaan aan de faculteit Letteren, laat weten dat het bij het uitschrijven van de vacature expliciet de bedoeling was een

'Als het gaat om een correcte uitdrukking van het perspectief en de afspraken, zie ik geen problemen'

BERT OVERLAET
ALGEMEEN DIRECTEUR VAN
DE PERSONEELSDIENST

louter tijdelijk mandaat aan te bieden, om te zien of de opleiding Pools in Brussel succesvol zou zijn. Draye voegt toe dat de penibele financiële situatie van de faculteit zeker een rol speelde.

Ook staat in de vacature te lezen: 'You will be appointed as an assistant professor for a period of 3 years.' Het nieuwe 95%-contract werd begeleid met een e-mail waarin werd uitgelegd waarom 95% werd gegeven en geen 100%.

Liseling-Nilsson zelf vertelt dat men enkele maanden voor haar eerste werkdag zei dat ze achter drie jaar zou geëvalueerd worden op basis van bijvoorbeeld publicaties, en dat dan een eventuele verlenging zou volgen.

Of dat de faculteit bedoelde dat het ging om die wettelijke (en dus verplichte) evaluatie is onduidelijk. Het bewijst wel dat er verwarring kan ontstaan en dat de 95%-procent contracten niet optimaal zijn. De communicatie in dit dossier lijkt misschien voldoende,

de oplossing lijkt ietwat omslachtig. De vraag of je verkeerde verwachtingen kan creëren, zeker bij buitenlandse ZAP'ers, is legitiem.

Raakt de KU Leuven hiermee aan de werkzekerheid van personeel? 'In principe hoeft het geen uitwijkmanoeuvre te zijn', vindt Bert Overlaet, algemeen directeur van de Personeelsdienst. 'Het kan zijn dat zoiets het hoogst haalbare is binnen een bepaalde context. Het alternatief is een ander statuut, dat willen we toch ook niet?'

Overlaet denkt niet dat dergelijke contracten problematisch zijn. 'Als het gaat om een correcte uitdrukking van het perspectief en de afspraken, zie ik geen problemen.'

Daarom ziet directeur Overlaet dan ook geen reden tot verandering. 'Die regel is goed zoals ze nu is. Het dwingt de universiteiten een duidelijke keuze te maken en dwingt ze bij een voltijdse categorie tot een duidelijk engagement.'

De vraag of je verkeerde verwachtingen kan creëren, zeker bij buitenlandse ZAP'ers, is legitiem

UL **SSIS**
PRESENTS

OPEN SOURCE
JOB FAIR

UNIQUE
FOSS JOB OPPORTUNITIES

MUSEUMZAAL (HAL 00.08) 22 MARCH 2017
NAAMSESTRAAT 22, LEUVEN 11H00 TO 15H30

MORE INFORMATION AT
opensourcejobfair.be

EMPOWERING YOU

Reeks: Waar is da feestje?!

Het Holi-feest brengt kleurenpracht naar Leuven

Vorige week maandag werd de Leuvense binnenstad een beetje kleurrijker: op het Ladeuzeplein voltrok zich een ritueel waarbij Indiase studenten elkaar al lachend met bonte kleuren bombardeerden.

Tekst Anton Geers
Beeld Kalina De Blauwe

Dit fenomeen staat beter bekend als Holi-Phagwa of het Holi-feest en viert de aankomende lente, de overwinning van goed over kwaad, de hoop op een goede oogst, de liefde, de lach en de vriendschap. Het is een hindoeïstisch feest, uitgebreid gevierd in India en Nepal, dat jaarlijks rond de maand maart wordt gevierd gedurende een nacht en de daarop volgende dag. Volgens de hindoeïstische kalender valt het op de dag na de volle maan van de maand Phaalguna (de twaalfde hindoeïstische maand).

Nergens veilig

Het is een zeer populair feest en wordt ook graag gevierd door de Indiase gemeenschappen in Europa, Amerika en Zuid-Azië. En tegenwoordig wordt het zelfs gevierd door niet-hindoes. De grootste activiteit bij het feest is het bekogelen van de anderen met allerhande kleuren en waterballonnen. De student Vincent Peeters, die momenteel in het Nepalese Kathmandu verblijft, getuigt: 'Op Holi ben je nergens in de stad veilig: overal word je gebombardeerd met waterballonnen mensen komen kleurstof over je gezicht en je kleren smeren en zeggen dan 'Happy Holi!' Ik begon dus maar te rennen en ondertussen vielen er vanuit alle windstreken waterballonnen op en naast me alsof ik in oorlogsgebied was beland! Op het centrale Durbar-plein werd het ook zo druk dat je in de mensen massaal in een stroom moest laten meevoeren om je te kunnen verplaatsen.'

De Indiase student Namrata Shah beaamt ook vanuit Mumbai 'dat het een heel sociaal gebeuren is dat je met veel vrienden of familieleden viert. In woonblokken verzamelen alle bewoners in gemeenschappelijke ruimten om met kleuren te spelen en gezellig wat te eten en drinken.'

De dood in de vlammen

Er vinden ook talloze andere rituelen plaats rond kampvuren tijdens de nacht vóór het kleurenfeest die wortels hebben in de oude hindoeïstische mythologie. Hierbij vond de vrouwelijke demon Holika met de hulp van de god Vishnu in de vlammen de dood. Wanneer men dan danst rond het vuur symboliseert dit de overwinning van goed over kwaad. Er worden ook boompjes opge-

zet en touwen errond gewikkeld, iets wat je kan vergelijken met het ritueel van de meiboom bij ons.

In Leuven werd dit kleurenfestival dit jaar voor de derde maal op poten gezet door ISAL, de Indian Student Association of Leuven. Hierbij werd een deel van het Ladeuzeplein met plasticen doeken bekleed en werden kleurstoffen uitgedeeld waarna iedereen kon losgehen. Water werd wel vermeden om het plein proper te houden. Er was ook een standje voorzien met gratis eten en drinken en wat muziek om de toon te zetten.

Aangezien het dit jaar op een maandag plaatsvond, was de opkomst iets lager dan de vorige jaren, maar met zo'n 150 mensen was dit nog steeds een aardig aantal. Twee in kleuren gedompelde studenten uit India vonden het in elk geval geslaagd en nodigen iedereen uit om mee te vieren: 'Holi is een feest voor alle mensen en doet je bruisen van optimisme. Doe gewoon mee!'

Join a volunteer project!

Worldwide projects
Intercultural groups
Administrative cost only 160 €
No maximum age

Zwartwerk bij studenten

Zwartwerk op KU Leuven jobdatabank?

Studenten komen vaak in zwartwerk terecht, daarom bemiddelt het Student Career Center bij geschillen en biedt de KU Leuven een jobdatabank aan. Deze blijkt echter ook niet helemaal zwart-proof.

Tekst Arne Sonck
Beeld Nero Vanbiervliet

Zwartwerk leeft ook hier in Leuven. Vaak kiezen studenten er zelf voor: door zwart te werken omzeil je immers de 475-uren regel en kan je werken zoveel je wil.

Soms komen studenten echter ook ongewild terecht in zwartwerk. Ze zijn niet op de hoogte van hun rechten en komen er soms heel bedrogen vanaf. De jobdatabank van de KU Leuven probeert een platform te zijn waar studenten veilig aan jobs kunnen geraken. Maar zelfs die databank blijkt geen honderd procent zwartwerk-proof systeem.

Een aspect van het probleem is dat studenten vaak niet op de hoogte zijn van de wetgeving en de mogelijkheden. Brigitta De Baets, expert studentenarbeid en medewerker bij het Student Career Center, merkt dat veel studenten door beperkte kennis het zwartwerk in tuimelen. 'Vaak zijn er dan geen afspraken gemaakt over werkuren of loon.'

'Ook weten weinig studenten dat ze bij ons terecht kunnen als ze in een problematische werksituatie verzeild zijn geraakt', vervolgt De Baets. Het Student Career Center biedt gratis bemiddeling en advies aan voor elke werkende student.

In de eerste plaats gaat het Student Career Center dan zelf bemiddelen tussen student en werkgever, vaak is hiermee het probleem dan opgelost. Als de situatie zo niet opgelost geraakt, geeft het centrum de student de raad en hulp om een klacht in te dienen bij de arbeidsinspectie.

Daarnaast heeft het Student Career Center ook een jobdatabank. 'We proberen via goede informatie over de werkge-

ver de studenten zo aan een veilige job te helpen', weet De Baets.

Dat er desondanks toch enkelen door de mazen van het net weten te glippen, bevestigt Cassandra*, student aan de KU Leuven. 'Vorig jaar vond ik een job via de jobdatabank van de KU Leuven. Er waren meteen veel problemen. Hoewel ik er verscheidene keren naar vroeg, gaven ze me mijn contract maar niet. Telkens werd het uitgesteld. Toen ik er met een andere jobstudent over sprak, leek die niet eens te weten dat je dat nodig had, het was haar niet eens aangeboden. Ik heb na twee dagen dan maar mijn contract opgezegd.'

'Die vacatures komen nooit zomaar in onze databank terecht, wij moeten die altijd zelf fiatteren', zegt De Baets. 'Er zijn steeds afspraken naar de werkgevers toe en we kunnen die ook blokkeren, wat we op een jaarbasis een paar keer doen.'

'Het zou fout zijn om te zeggen dat studenten via ons niet aan zwartwerk geraken', vervolgt De Baets. 'Onze manier van werken heeft als gevolg dat er weinig zwartwerk in onze databank aangeboden wordt. Degenen die echt malafide zijn weten dat als er problemen zijn, wij last zullen bieden', besluit De Baets.

Het belangrijkste is dat studenten zorgen dat ze een contract hebben. 'Beter een slecht contract dan geen contract', geeft De Baets nog mee. 'Het is voor ons altijd makkelijker om te bemiddelen vanuit een geschreven document.'

*Cassandra is een gefingeerde naam

'Er waren meteen veel problemen, hoewel dat ik er verscheidene keren naar vroeg, gaven mijn werkgever mijn contract maar niet'

CASSANDRA*
STUDENT

Ontdek fiscale fraude.
Begin bij je studentenjob.

DOOR VETO'S CARTOONIST
NERO
www.veto.be

De Veto is een vrije Vlaamse studentenkrant.

Rechtzetting

In Veto 4317 stond dat professor Malfliet tot op heden de enige vrouwelijke decaan is en voorzitter van de vrouwenraad. Dit klopt niet. Aan de Faculteit Bio-ingenieurswetenschappen is professor Nadine Buys decaan.

VETO
ZOEKT
VOLK

's Meiersstraat 5
016 22 44 38

Wij zoeken schrijvers, fotografen, lay-outers, eindredacteurs, cartoonisten, illustratoren, IT'ers, nalezers, videomakers ...

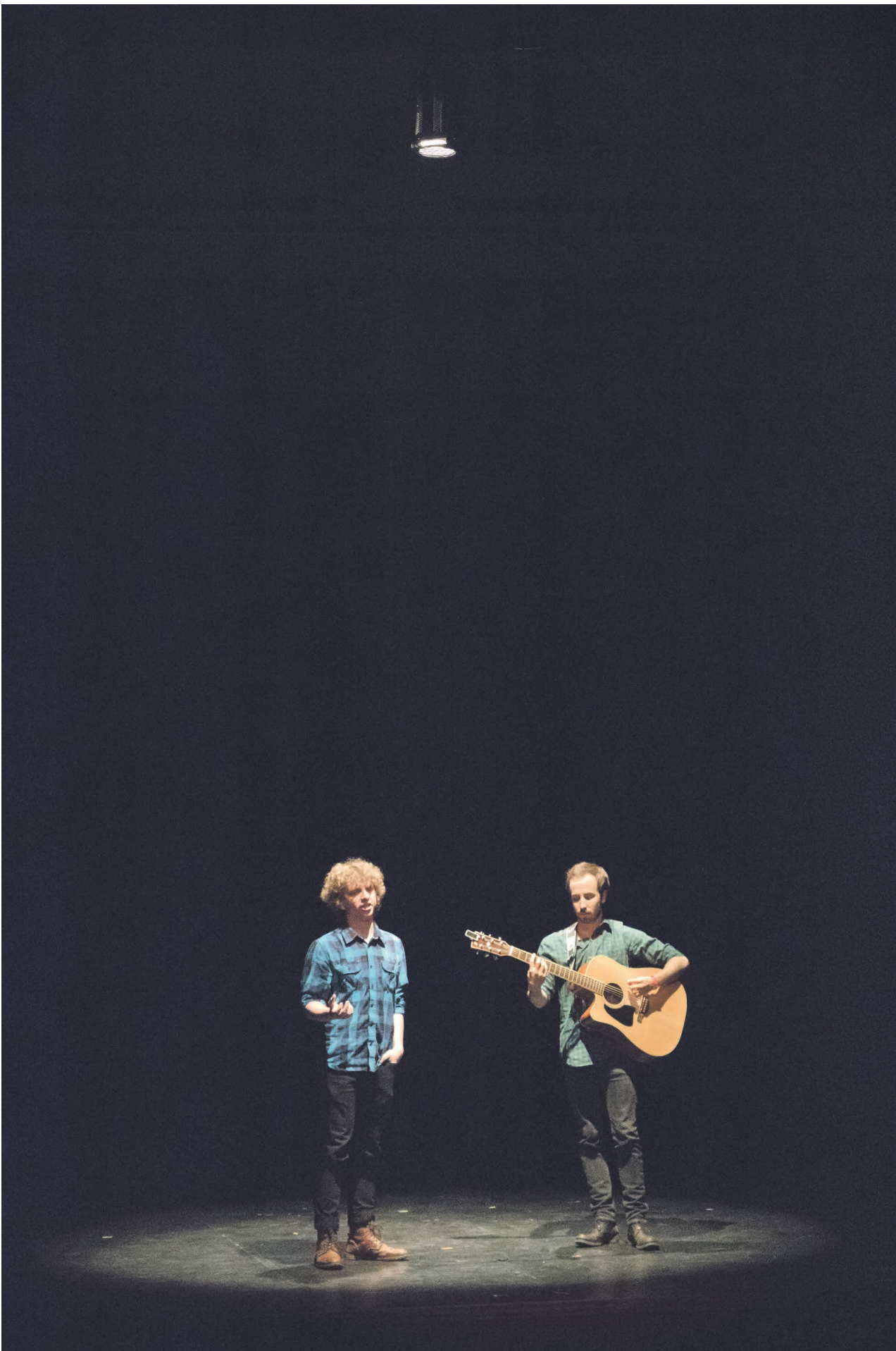
Interesse? Stuur een mailtje naar veto@veto.be, kom langs op onze redactie ('s Meiersstraat 5, eerste verdieping) of kom elke vrijdag om 16u naar onze open redactievergadering ('s Meiersstraat 5, benedenverdieping). Iedereen welkom, absoluut geen voorkennis of ervaring vereist!

Vorige week werd het InterFacultair T afgetrapt met de teasers van de deeln

Beeld Anke Lips en Tom Demeulem

Theaterfestival (IFTf)
emende kringen.

eester

Het internet is de mol

In tijden van Netflix, Popcorn Time en recent VRT NU is een televisie op kot een zeldzaam goed. De laptop is bij uitstek het medium geworden waarmee studenten zich aan

Tekst Anton Geers

Wie kent het fenomeen niet: gezellig op je studentenkamer onder de dekens of in de zetel kruipen, je laptop op je schoot zetten en de oneindigheid aan videomogelijkheden die het internet biedt afschuimen. Vroeger kon je bij het openslaan van de tv-gids maar hopen dat de televisie de komende week iets te bieden had, nu kan je met wat muisklikken naar believen kijken wat je wil.

Jan Van den Bulck, tot voor kort hoogleraar Media aan de KU Leuven maar momenteel docent aan de University of Michigan, verdiepte zich in deze thematiek. Hij stelt dat mensen in het algemeen, en jongeren in het bijzonder, inderdaad veel minder traditionele televisie kijken, maar zich zeker niet minder blootstellen aan televisie inhoud (via het internet).

Binge viewing

'We kijken ook heel anders, zoals *binge viewing* via *streaming services*, terwijl we vroeger een week moesten wachten tot de volgende aflevering op de buis kwam. Als je dan niet thuis was, was je eraan voor de moeite. Sommigen zeggen dat we nu eindelijk tv kunnen kijken zoals het hoort.'

Van den Bulck denkt dat gewone televisie nog kan concurreren, 'maar daarvoor moet ze zichzelf soms heruitvinden. Traditionele tv zal steeds meer events en live-tv nodig hebben: denk maar aan de Oscaruitreiking, sportevenementen, *breaking news* ... Alles waarbij de ervaring maar de helft is als je het niet meteen rechtstreeks kunt volgen op het moment dat het gebeurt, blijft van nature op de traditionele tv een plaats vinden', aldus Van den Bulck.

Op je laptop naar een programma kijken doe je ook vaker in je eentje of met je partner, terwijl een televisietoestel veel gemakkelijker meer mensen om zich heen schaaft en zo personen kan verbinden. Dat beseffen studenten maar al te goed, en als ze nog eens televisie kijken, is dat meestal gezellig in groep om te kunnen discussiëren over en lachen met de gebeurtenissen in beeld. Denk hierbij aan programma's als *Temptation Island* of *De Mol*: bij uitstek de twee voorbeelden van hoe studen-

ten samendrommen om te genieten rond een gemeenschappelijk scherm.

Verschillende cafés en fakbars in Leuven vertonen programma's als *Temptation Island* en sportwedstrijden op groot scherm en doen het televisiemedium zo weer eer aan. In studentenresidenties is er af en toe ook een gemeenschappelijke televisie aanwezig, wat het gemakkelijker maakt om contacten te leggen met je huisgenoten.

Is deze verschuiving van de televisie naar de laptop als kijkbuis dan een typisch studentenfenomeen? Van den Bulck denkt niet dat het fenomeen typisch is voor jongvolwassenen of voor studenten. 'Steeds meer mensen ontdekken Netflix op hun tablet, om maar iets te

noemen. Uiteraard zie je zulke veranderingen het snelst bij jongeren, omdat veel mediagebruik een grote gewoonte-component heeft: als je tv-gewoonte inhoudt dat je je met een glas wijn neerploft in de living, dat zal

dat niet zo snel veranderen.'

Kids voor veranderingen

Van den Bulck vindt het interessant om te zien dat studenten, meer dan andere mensen, op hun laptop kijken: de laptop is de draagbare werkbank van de student. Ze studeren erop, werken erop, en amuseren zich er ook op. Dat is niet zo voor andere mensen.

'En als je echt veranderingen wilt observeren, moet je naar een veel jongere groep gaan kijken', besluit Van den Bulck. 'Als ik bijvoorbeeld mijn eigen tienerkinderen bezig zie, zie ik dat zij het normaal zijn gaan vinden om dingen te doen en te bekijken op hun telefoon. Als ze de keuze krijgen, kijken ze liever naar dat kleine scherm, dan naar een groot - zelfs als ze met veel zijn. Dat is ongetwijfeld een generatie-effect. De generatie na hen, zal met andere technologie opgroeien en dus andere gewoontes creëren. In het wereldje van de hedendaagse media zijn studenten eigenlijk stokoud!'

HOE STUDENTEN TV KIJKEN

'Sommigen zeggen dat we nu eindelijk tv kunnen kijken zoals het hoort'

JAN VAN DEN BULCK
MEDIASPECIALIST

HET KOTRECEPT DUBBELE EDITIE

Vlaamse ovenschotel

Gezien 'de Vlaamse identiteit' nogal hot is dezer dagen, kunnen we bij *Veto* niet achterblijven. Daarom deze week een oer-Vlaamse klassieker die bovendien bijzonder smakelijk is: een ovenschotel! Natuurlijk is niet eender welke ovenschotel oer-Vlaams, dus bij dezen een recept waar je zeker van kunt zijn dat je voldoet aan de Vlaamse waarden en kooknormen.

Essentieel is uiteraard de patat: geen gebakken patatjes, maar een stevige puree. Een goede puree maak je door bloemige aardappelen goed door te koken, te stampen en wat melk, een eitje en natuurlijk een *goei* klontje boter toe te voegen. Zoals Jeroen Meus pleegt te zeggen: een puree zonder boter is geen puree. Kruid met peper, zout en de onmisbare nootmuskaat. Ook de groente is van fundamenteel belang: niet elke groente voldoet aan de Vlaamse identiteitstoets. Daarom opteren we voor een lekkere spitskool. Snij deze in hapklare stukjes, kook ze bijna beetgaar en giet af. Stoof aan met wat boter, kruid met peper en zout.

Natuurlijk vervolledigt gemengd gehakt (varken en rund van Vlaamse makelij) de heilige drieuldigheid van deze ovenschotel. Bak stevig aan, kruid met peper en zout en zorg dat het gehakt niet te veel 'verkruiemt'. Als laatste vul je de ovenschotel. Hierbij is de volgorde cruciaal: onderaan komt het gehakt, daarboven de spitskool en als laatste de puree. Werk af met wat paneermeel (absoluut geen chapelure, dat is Frans!). Laat vijftien minuutjes opwarmen in de oven (180°). Laat het smaken! (Simon Grymonprez)

INGREDIENTEN (voor drie personen, de restjes eet je maar de volgende dag op)

Halve kilo bloemige aardappelen, halve kilo gemengd gehakt, een volledige spitskool, peper, zout, nootmuskaat, een scheutje melk, een eitje, een goei klontje boter (essentieel!)

Couscous met groentenmengeling

Voor wie al genoeg zou hebben van Dagen Zonder Vlees, aan dit recept kan je altijd spekblokjes (of vlees in een andere vorm) toevoegen.

Goedkoop, snel en toch nog gezond. Drie woorden die vaak niet samengaan, behalve in dit receptje. Snijd de groenten in stukjes. Hoe kleiner je ze snijdt, hoe sneller ze gaar worden. Stoof de groenten aan met een beetje olijfolie. Voeg wat water toe om ze te laten koken. Begin ondertussen aan de couscous. Daarvoor heb je enkel een waterkoker en een kommetje nodig. Heel gemakkelijk als je geen kookplaat hebt, of maar eentje, die je dan gebruikt voor de groenten. Laat een liter water koken. Doe de couscous in een kommetje (zorg dat dit kommetje groot genoeg is, of gebruik er twee, want de couscous gaat zwellen). Giet 200 ml gekookt water bij de couscous. Laat enkele minuten staan en roer af en toe. Wanneer de couscous gezwollen is, voeg dan wat extra water toe. Als decouscous na enkele minuten nog niet zacht is, voeg dan steeds een klein beetje extra water toe.

Terwijl de couscous zacht wordt, ga je verder met de groenten. Giet het water af. Zorg ervoor dat er nog een bodempje water over is. Kruid met kurkuma en zwarte peper.

Leg op een bordje en smakelijk! (Celine Vandeweghe)

INGREDIENTEN (voor twee personen)

1 paprika (kleur naar keuze), 1 courgette, 1 klein doosje champignons, 200 gram couscous, water, olijfolie, zwarte peper, kurkuma

Geef me één minuut tegen racisme

Unia en Stad Leuven tegen hokjesdenken

Rond de internationale dag tegen racisme en discriminatie organiseerden Unia en de stad Leuven het event 'Street art tegen racisme'. Jongeren kregen één minuut om de strijd tegen racisme aan te gaan.

Tekst Sharyfah Bhageloc
Beeld Anke Lips

Het Europees Hof heeft recent nog besloten dat een werkgever een hoofd- doek en andere religieuze uitingen mag verbieden op de werkvloer en stimuleert daarmee indirect een homogener beeld van de samenleving. Unia en de Dienst Diversiteit en Gelijke Kansen Leuven organiseren daarentegen een evenement waar anders zijn niet wordt onderdrukt, maar mensen juist bewust worden gemaakt van de diversiteit in de samenleving. En dat op 21 maart, de jaarlijkse internationale dag tegen racisme.

#geefme1minuut

'Energisch zijn er straatfestivals in dertien centrumsteden van Vlaanderen', aldus Lies van Cleynenbreugel, lokale medewerker van Unia. 'Anderzijds is er de nationale campagne #geefme1minuut, waarin we jongeren oproepen zich uit te spreken via sociale media, om met eigen verhalen te komen, om vanuit zichzelf aan de samenleving te laten zien wat racisme met iemand doet.'

'Met het evenement 'Street art tegen racisme' willen we aantonen dat er zoveel vooroordelen zijn', vertelt van Cleynenbreugel. 'Iedereen zit eigenlijk constant vol vooroordelen. Dat is normaal, dat maakt het leefbaar voor ons. Mensen reduceren de werkelijkheid.'

'Met #geefme1minuut willen we mensen vragen om zich hier bewust van te zijn', meent de Unia-medewerker. Enkel zo kunnen ze anderen op een meer neutrale manier benaderen. Kijk voorbij wat je nu ziet. Het is een campagne tegen 'hokjesdenken', tegen vooroordelen.'

'De voorgaande jaren hebben we brede sensibiliseringscampagnes georganiseerd, maar dit jaar richten we ons specifiek op jongeren. We hebben ook scholen

en jongerenorganisaties aangeschreven, met de bedoeling dat jongeren zelf eens het woord kunnen nemen in de strijd tegen racisme', besluit van Cleynenbreugel.

De straten op

Ondanks het prominent maatschappelijke thema was het aantal bezoekers op 'Street art tegen racisme' beperkt. Toch was de sfeer goed. Op het evenement vielen muzikale optredens en slam poetry te bewonderen. Ook konden mensen karikaturen, buttons en zeefdrukken maken met anti-racismestatements.

Of de organisatoren erin zijn geslaagd, om een event specifiek voor jongeren op te zetten, is betwistbaar. Het publiek bestond uit mensen van allerlei leeftijden. Desalniettemin werden de optredens wel voornamelijk door kinderen en jongeren gegeven.

Omdat het traditie is om rond de dag tegen racisme een straatevenement te organiseren, zal dit ook volgend jaar plaatsvinden. 'Wij zullen elk jaar opnieuw een dergelijk evenement organiseren met de stad Leuven en waarschijnlijk ook met dezelfde hashtag.'

'Iedereen zit constant vol vooroordelen: mensen reduceren de werkelijkheid en daar moeten ze zich van bewust zijn'

LIES VAN CLEYNENBREUGEL
LOKALE MEDEWERKER UNIA LEUVEN

Bottom-up naar een gendergelijke faculteit

Seksisme is nog steeds alomtegenwoordig, ook aan onze universiteit. Lean In Leuven Law wil haar eigen steentje bijdragen in de strijd om gelijkheid.

Tekst Nora Sleiderink

Vrouwen krijgen vaak te horen dat de kansen voor het grijpen liggen. Anno 2017 zouden man en vrouw gelijk zijn op de werkvloer. Veel studies tonen evenwel aan dat vrouwen het nog steeds een stuk harder te verduren hebben. Ze worden nog steeds verwacht hun carrière te combineren met de full-time zorg voor het gezin, zouden te gevoelig zijn voor leidinggevende functies en krijgen te maken met goedbedoelde maar misplaatste opmerkingen over hun uiterlijk.

Bovendien zorgen sociale en psychologische factoren ervoor dat ze bijvoorbeeld pas voor een job zullen solliciteren als ze zich 100% geschikt voelen, en durven ze meestal pas te antwoorden in de les als ze zeker zijn van hun stuk.

Netwerk uitbouwen

Een probleem dat ook binnen de rechtenfaculteit reëel blijkt. Lean In Leuven Law wil daarom een netwerk zijn dat streeft naar meer gendergelijkheid. Via diverse evenementen

zoals workshops, meetings en lezingen, probeert de groep genderstereotypen te benoemen en bespreekbaar te maken. Zo werd in november een panelgesprek georganiseerd over vrouwelijke rolmodellen in de 21ste eeuw. Momenteel loopt een lezingenreeks over gender en recht.

'We willen op een positieve manier bewustwording creëren rond het brede thema van gendergelijkheid. Binnen de faculteit, maar ook daarbuiten', aldus Ariadne Van den Broeck. Samen met Cato Van Paddenburgh is zij voorzitter van de vereniging.

Het idee kwam er naar aanleiding van de internationale vrouwendag vorig jaar. Er werd toen een bijeenkomst georganiseerd aan de universiteit waar een aantal vrouwelijke professoren-emeriti kwamen spreken over hoe zij vroeger hun weg hebben moeten zoeken om hoogleraar te worden.

'Dat vonden we heel inspirerend, omdat we zelf ook voelden dat er iets schort aan de cijfers', zegt Van den Broeck. Ze verwijst naar het generapport van de KU Leuven, dat aantoont dat slechts 27,4% van het Zelfstandig Academisch Personeel (ZAP) vrouw is. Dat percentage is nog

lager op de hoogste trap binnen het ZAP: amper 15% van de gewoon hoogleraren is vrouw.

Bottom-up en top-down

'Formeel worden al veel maatregelen genomen', aldus Van den Broeck. 'Wij willen een aanvulling bieden daarop, door bottom-up de mindset te veranderen.' Een van die formele maatregelen is het benoemen van een genderspits. Universitair is bepaald dat de voorzitter van de beoordelingscommissie, die advies geeft over de bevorderingen binnen het ZAP, een soort alertheid moet creëren voor gendergelijkwaardigheid bij carrièrebeslissingen.

Voor de rechtenfaculteit is dat Alain-Laurent Verbeke, die zich hard inzet voor gendergelijkwaardigheid en ook actief Lean In ondersteunt. Daarnaast maant hij ook de studentenpopulatie aan om een signaal te geven. 'Ik ben ervan overtuigd dat als zij te kennen geven iets te willen

doen rond het thema, de faculteit dat zonder enig probleem zal willen steunen.' De taak van de faculteit is dus vooral openstaan voor dergelijke initiatieven.

Als doelgroep heeft Lean In Leuven Law voornamelijk leden van de Rechtsfaculteit voor ogen. Dat gaat van studenten over assistenten tot hoogleraren. Maar ook alumni uit het beroepsleven en andere geïnteresseerden voor de gendergelijkheid in de juridische wereld zijn welkom. Mannen zijn al even welkom binnen de beweging.

'We vinden dat heel belangrijk, want we willen absoluut geen wij-zijverhaal creëren', benadrukt Van den Broeck. 'De strijd voor gelijkheid is een gezamenlijke. Ik merk dat veel van mijn mannelijke collega's enthousiast zijn over de initiatieven die we nemen.' Dat ligt volgens haar vooral aan de manier van aanpakken. 'We proberen op een positieve manier het probleem bespreekbaar te maken: serieus, zonder er dramatisch over te doen.'

'We willen absoluut geen wij-zijverhaal creëren: de strijd voor gelijkheid is een gezamenlijke'

ARIADNE VAN DEN BROECK
VOORZITTER LEAN IN LEUVEN LAW

IFTf

Deze week: Apolloon en Chemika

Chemika en Apolloon traptten het IFTf af en debuteerden zo als duoking. Maant men debutanten aan de voetjes op de grond te houden, dan kleden wij ons als jezuiten en zeggen: 'Plus est en vous.'

Tekst Nelis Jaspers en Simon Bellens
Beeld Kalina De Blauwe

Op onze stoel lag bij het binnenkomen een slappe ballon, waarvan de acteurs bij opkomst vroegen hem op te blazen. Iets met zwembandjes en veiligheidsvoorschriften. We hebben het al vaker gezien: de acteurs, of regisseur die het publiek vooraf nog even toespreken. Waarom toch? Zo wék je zelden de indruk dat je echt in je rol gelooft.

In dit geval was het humoristisch bedoeld en de raamvertelling van het toneelstuk: studentikoze acteurs die met elkaar kibbelen over welk stuk ze van Shakespeare zullen spelen, *Hamlet* of *De getemde feeks*. Na een woordenwisseling wordt het uiteindelijk dat laatste.

Steeds zal zich in het stuk hetzelfde metronomische getik herhalen: *Hamlet* of *De getemde feeks*, de zon of de maan, Verona of Padua? Gaat die feeks nu verdomme eten of niet? Ingrepn die voor tempo moeten zorgen, hebben door het statische spel het omgekeerde effect. Het stukt en duurt allemaal zo lang.

Na anderhalf uur breien ze er tenslotte nog *Hamlet* aan, uit koppigheid van een acteur. Om uit te vechten wie zijn tekst het beste kent, spelen ze het achterstevoren. Toegegeven, oneliners als 'Be to not, or be to', zorgden voor een laatste grappige noot.

Een kring

We zullen dan ook nooit zeggen: 'Speel toch enkel *De getemde feeks*'. Samen met haar vader Henri Bouillon bewerkte regisseuse en actrice Kyra Bouillon de tekst van de beide stukken

Een aanstekelijk zootje ongeregeld

van Shakespeare. Daarvan maakten ze een geheel eigen vertelling die mooi strookt met de troebele overgang tussen schijn en werkelijkheid in Shakespeares stuk. Dit vergt moed – het soort moed, overigens, dat de organisatie van het IFTf te lang heeft trachten te bekoelen.

Toch past hier eveneens een kanttekening. Katherina – met overtuiging neergezet door Michèle Moris – is een klassiek personage van Shakespeare, dat slechts tot feeks wordt gemaakt door de mannen rondom haar, enkel omdat ze een vrouw is met een eigen willetje en een flinke portie ironie. Hoewel je nooit een kunstwerk louter politiek mag benaderen, suggereert de Katharina van Apolloon en Chemika, een karikatuur van een kring, dat ze maar weinig creatief met Shakespeares personages zijn omgegaan. Een gemiste kans om te spelen met stereotiepe vrouwelijkheid. De welgemikte knipoog op het einde veranderde daar weinig aan.

Dit zijn geen acteurs met artistieke ambitie. Dat hoeft ook niet, maar het mag niet tot gemakzucht leiden. Vooral omdat je deze kringen er voortdurend van verdenkt dat er meer in zit. Af en toe gaan

de acteurs zich duidelijk amuseren in hun rol, wat bij ieder wel aanstekelijke momenten oplevert. In het algemeen, echter, maken ze zich schuldig aan eenvoudig op te lossen euvels. Zo blijft articulatie een oud zeer. Tussen twee scènes het licht uitdoen om het decor te verplaatsen, kan werken, maar kan ook het tempo breken.

Speeldrift

De beste scène zagen we op het moment dat de feeks Katharina en de heer die haar omwille van de bruidsschat wil schaken, Petruchio, in een onvriendelijke omarming op de grond worstelden. Michèle Moris, die wel hartstochtelijk speelde, sloeg gemeen hard met de platte hand op het gezicht van Flip De Jong (als

Petruchio), wat bij die laatste een speeldrift opwekte die hij eerder nog niet had vertoond. Even kreeg je het gevoel dat ze met hart en ziel meenden wat ze daar op het podium aan het doen waren. Het leverde een schitterende scène op.

Na afloop luisterden we een gesprek tussen twee toeschouwers af: 'Ik vond het echt leuk, dat moeten we vaker doen.' 'Ja, je kan gewoon naar de website van het IFTf gaan en tickets voor andere

stukken kopen.' 'Tof! Laten we dat doen!' Als Chemika en Apolloon er met hun debuut in slagen mensen te enthousiasmeren voor het theaterfestival, dan verdienen zij hiervoor alle lof. In ruil daarvoor nodigen wij hen uit de lat volgend jaar iets hoger te leggen.

'Be to not, or be to?' Om uit te vechten wie zijn tekst het beste kent, spelen de acteurs 'Hamlet' achterstevoren

InterFacultair Theaterfestival opent beloftevol

Al sinds 1999 brengt het IFTf de Leuvense studentenkringen samen voor een vriendschappelijke toneelcompetitie, met als inzet de Bovenste Planken – zeg maar de Oscars voor het Leuvense studententoneel.

Tekst Tom Dinneweth

Traditioneel wordt de competitie afgetrapt met een openingsavond, waarin alle kringen een teaser opvoeren die nieuwsgierige kijkers naar hun toneel moet lokken. Dit jaar was geen uitzondering op die regel, en als we mogen afgaan op de tien teasers van evenveel stukken, mag het IFTf zich opmaken voor een bijzonder interessante editie.

De avond begint met een duidelijke boodschap – het IFTf is 'ieder jaar als een prachtig lenteverschijnsel', zo stelt vicerector Cultuur Katlijn Malfliet, dat ten volle ondersteund moet worden. Een terugkerend euvel daarbij is de zoektocht naar een geschikte zaal. Malfliet maakt zich sterk dat er in de nabije toekomst meer opties zullen komen voor de deelnemende kringen, die dit jaar hun stukken ten tonele brengen in de Zwartzusterkapel en de Koelisse. Een eigen volwaardige theaterzaal van de KU Leuven – dat is het einddoel.

Netflix en Fristi

De beslommeringen achter de schermen van het IFTf lijken de acteurs van vanavond echter niet te deren. Nadat ook de vierkoppige jury zichzelf kort heeft voorgesteld, door middel van een schijnbaar geïmproviseerd rondje met de microfoon, mag Medica de spits afbijten. Het is meteen een erg cinematografische teaser, die qua sfeer en climax niet zou misstaan bij de gemiddelde Netflix-serie. Een totaal andere aanpak zien we bij Historia, dat een even eenvoudig als betoverend schouwspel presenteert met een papieren mannetje – meeslepend en mysterieus, zoals het hoort bij een teaser.

Dat we ook heel wat humor mogen verwachten dit jaar blijkt uit de teasers van onder andere Wina, LBK + Bios en NFK. Wina brengt een kort maar krachtig stukje antitheater op het podium, dat evenwel erg weinig prijsgeeft over het eigenlijke toneelstuk. LBK en Bios gooien op hun beurt een Fristi-lurkende schelm op het podium, die de actie kan pauzeren en aanpassen naar eigen wil.

Als de openingsavond iets toont, dan is het wel dat er nog steeds veel lekkers op het IFTf-menu staat

De teaser van NFK, tenslotte, was een ode aan de willekeur, die met stevig gelach en applaus ontvangen werd.

Lekkers op het menu

De avond had nog wel meer moois in petto. Bij aMUZement, dat verschillende Letterenkringen verenigt, viel een sfeervolle akoestische versie van het lied van Heer Halewijn te bewonderen. Babylon, VRG + Ekonomika, Apolloon + Chemika en Katechetika brachten dan weer een reeks van meer klassieke teasers die ook hun mannetje stonden. Ook Politika zou dit jaar deelnemen aan het IFTf, maar hun toneel is opgeschort door castingproblemen. Ondertussen repeteert de kring verder met het oog op volgend jaar.

InterFacultaire Rockrally: triomf voor Mushroom Molly

IFR-FINALISTEN ZIJN OP DE AFSPRAAK

In de finale van de InterFacultaire Rockrally trok Mushroom Molly overtuigend aan het langste eind. Your Favourite House Garden Kitchen Orchestra ging aan de haal met de publieksprijs.

Tekst Simon De Smet
Beeld Zourab Moussaev

Na de horde van de preselecties in november was het op maandag 13 maart tijd voor de echte *battle* bij de InterFacultaire Rockrally. In Het Depot namen vijf finalisten het tegen elkaar op om uit te maken wie zich tot laureaat van editie 2016-2017 mocht kronen. Het werd een open strijd waarbij de finalisten verbaal verbazingwekkend lief waren voor elkaar. Muziek: daar draaide het om, de rest gold als bijzaak. Opvallende constante: het - schijnbare - gemak waarmee de bands het gammele voorrondepodium inruilden voor het grote werk.

De hoofdschotel

Het gezelschap van One Man Brawl (Alfa) had het genoeg om de debatten te openen. In hun kenmerkende stijl, met beide voeten vooruit, verdreven ze het spook 'gematigde opkomst bij aanvang van rockconcours'. Het trio opereert als een geoliede machine die het publiek om de oren slaat met stuwende drums en rake gitaarriffs. En *plus* haalde leadzanger Alexander Doucet zijn rauwste stem boven, om hun mannelijkheid extra in de verf te zetten. Zangmatig bleek de groep niet de sterkste van het pak, maar dat zal de band worst wezen.

Weg van alle rauwheid zoekt het energieke After Hours (Politika) lichtere muzikale sferen op. Met *poppy* deuntjes weet de band in een handomdraai het publiek voor zich te winnen. Sjamaan van dienst: Sander Vanlouwe. Dartelend over het podium neemt de frontman zijn band op sleeptouw en ontzegt de zaal ieder excuus om niet mee te dansen. Bedienden ze zich in de voorronde nog van een gratuite Taylor Swift-cover, dan gooiden ze het nu zelfs af en toe over de Nederlandstalige boeg. Een gedurfde keuze die goed uitpakte:

Gitaren, drums en zang spelen bij Mushroom Molly niet naast elkaar, maar met elkaar

de wiegende heupen en wuivende handen lieten niet lang op zich wachten.

Het bleef niet bij een eenmalige Nederlandstalige passage. Ook de twee dames van Isadore (Medica) speelden deze kaart uit, zij het wel in een intiemere setting. Gevoelige snaren vulden Het Depot met melancholische songs, een welgekomen afwisseling na de *overload* aan energie bij de vorige bands.

Spijtig genoeg sneeuwde *geroezemoes* uit de zaal Isadores set voor een flink stuk onder. Het breekbare *Into Ice* kwam daar-

door nooit tot zijn recht. Het hoort bij de charme van een rockrally, zullen sommigen opperen. 'Ongeïnteresseerde publieksgroepen: stationeer jullie aan de toeg', zullen anderen daar - zeer terecht - tegenin brengen.

De strafte in omvang waren de mannen van Your Favourite House Garden Kitchen Orchestra (Musicologie): veruit de langste naam en drukste bezetting (zes muzikanten) *on stage*. Puttend uit een rijk repertoire aan 'folkopussen', stookten ze de grond onder de publiekvoeten zo heet, dat blijven stilstaan geen optie was. En aan de nodige zelfrelativering ontbrak het de heren eveneens niet. Of hoe kun je anders een refrein als *No one gonna miss us when we're gone* uit het slotnummer interpreteren?

Dat brengt ons bij de laatste finalist Mushroom Molly (Industria), aangevoerd door een stijlvol in zwart broekpak getooide Louise Beerts, pas de derde vrouw (!) die het podium betreedt. De rockrally is, net als de jury waarin geen enkele vrouw zetelt, aan deelnemerszijde een overwegend mannelijke aangelegenheid. Het rock 'n roll-bestaan - voor wat de term waard is - appelleert blijkbaar nog steeds aan het masculiene individu. Hopelijk inspireren artistes als Sylvie Kreusch, Stefanie Callebaut en Trixie Whitley hun potentiële troonpretendenten, zodat dergelijke starre beeldvorming tot het verleden gaat behoren.

Nu terug naar Mushroom Molly, de meest complete act van de avond. Indrukwekkend om te constateren welke stappen de band heeft gezet tussen de voorronde en de finale. In een solide set toveren de snaardienaren zowel grungerock, dansbare riffjes als het betere *indie*-werk uit hun gitaren. De band onderscheidt zich vooral door de volheid van zijn geluid. Gitaren, drums en

zang spelen niet naast elkaar, maar met elkaar. Een nuance die een wereld van verschil maakt.

Moment de gloire

Tot slot maakte de winnaar van vorig jaar Mister Catfish zijn opwachting. Met een plaat op zak en een deelname aan De Nieuwe Liching kun je gewag maken van een boerenjaar. Muzikaal kwamen de ex-winnaars van de wedstrijd minder episch voor de dag, typerend daarvoor de schreeuwerige *Wild Thing*-cover van The Troggs. Alles

© Tara Beutels - de winnaars Mushroom Molly

behalve wild en ons hart sloeg er zeker niet van op hol.

Toen juryvoorzitter Klaas Delrue (Yevgueni) tot slot ten tonele verscheen, was het moment van de waarheid aangebroken: wie zou er naar huis gaan met respectievelijk de publieks- en juryprijs? Your Favourite House Garden Kitchen Orchestra ontving de publieksprijs, een draadloze microfoon ter waarde van oneindig veel zangplezier. In de strijd om de oppergaai, de juryprijs van de InterFacultaire Rockrally 2016-2017, haalde Mushroom Molly het unaniem voor One Man Brawl en het Kitchen Orchestra. Zij mogen zich alvast opmaken om de opnamestudio van Het Depot in te duiken.

ALMA KU LEUVEN
★★★★★★★★

Win de paashaas

● **RAAD HET GEWICHT!** ●

★★★★★★★★

POST HET JUISTE GEWICHT OP ALMA KU LEUVEN

★★★★★★★★

DUID JOUW ALMA AAN
BEANTWOORD DE SCHIFTINGSVRAAG
WINNAARS WORDEN BEKEND GEMAAKT OP
29 MAART VIA DE FACEBOOK PAGINA

● **AL 15 JAAR DE GOEDKOOPSTE
FUIFZAAL VAN LEUVEN**

ALBATROS
F U I F Z A A L

**BOEK NU AL VOOR
VOLGEND ACADEMIEJAAR!**

**365 PER AVOND, 260 EURO TIJDENS HET WEEKEND OF
VOOR KRINGEN DIE AANGESLOTEN ZIJN BIJ LOKO,
OF 180 EURO VOOR EEN CANTUS**

Bij elke vierde fuif van een vereniging binnen het zelfde academiejaar is de huur van de zaal gratis. Dat geldt ook als je het vatenrecord breekt!

**CENTJE BIJVERDIENEN?
WIJ ZOEKEN STEEDS
AVONDVERANTWOORDELIJEN.**

RESERVATIES EN INLICHTINGEN: 016/22.31.09 OF ALBATROS@LOKO.BE
WWW.LOKO.BE/ALBATROS

**DAGEN
ZONDER
VLEES**

- 1. ALLE UEGGIE MEALS OVERAL € 3,90**
- 2. KEUZE TUSSEN UEGGIE VEGETARISCHE EN
KLASSIEKE SPAGHETTI BOLOGNAISE**
- 3. UEGGIE SOEP + UEGGIE MAALTIJD /
UEGGIE BROODJE = GRATIS STUK FRUIT**
- 4. HEERLIJKE WRAPS MET HUMUS**
- 5. DAGELIJKS UEGGIE SOEP**
- 6. DAGELIJKS BROODJE HUMUS**
- 7. UERNIEUWDE UEGGIE VEGETARISCHE
GERECHTEN IN ALMA 1**

Colofon

Veto
s-Meiersstraat 5
3000 Leuven
Tel - 016 22 44 38
Fax - 016 22 01 03
veto@veto.be
veto.be
twitter.com/veto_be
instagram.com/veto_be
facebook.com/vetoleuven
snapchat: veto_be

FOTOGRAFEN
Anneleen van Kuyck, Tom Demeulemeester, Anke Lips, Kalina De Blauwen, Zourab Britten, Moussaëv, Vincent 'Crabs of nee toch waterbalonnen groetjes uit Azië' Peeters

TEKENAARS
Michiel 'Al dat poepen in het buitenland' Van Boxel, Celine Vandeweghe, Nero Vanbiervliet

KU LEUGEN
Thomas 'Winters, Klaas 'De reuzenpanda, ook wel panda, pandabeer of bamboebeer (Ailuropoda melanoleuca) is een zoogdier dat behoort tot de beren (Ursidae)' Van den Broeck

EINDREDACTIE
Arne Sonck, Tim 'Luidruchtige hollanders' Van Roey, Gilles Michiels, Eva Sevrin, Simon Thys, Simon Grymonprez, Renata Praet, Nora Sleiderink

VORMGEVING
Simon Grymonprez, Josje 'De schrik om weer niet de ware tegen te komen' Kerkhoven

ADVERTENTIES
Alfaset cvba - alfaset@loko.be
016 22 44 38w

Drukkerij
Coldset Printing Partners (Groot-Bijgaarden)

OPLAGE
9.000 exemplaren

ISSN-NUMMER
0773-5162

ABONNEMENTEN
Wil jij elke week een Veto in de bus? Mail dan je naam en adres naar brecht@veto.be en schrijf 11 euro over op BE22 0011 4801 9147.

MEEDOEN?
Redactievergaderingen vinden iedere vrijdag plaats om 16 uur en staan open voor iedereen. Alle geïnteresseerden (tekst, foto, video, cartoons, IT, lay-out...) Waar heb jij last van op Erasmus? zijn welkom op het redactieadres. Lezersbrieven kunnen tot vrijdag 14 uur, liefst mailsgewijs, ingezonden worden op het adres: veto@veto.be. De redactie behoudt zich het recht reacties in te korten of op het internet te publiceren.

BEELD VOORPAGINA
Kalina 'Still nobody able to understand my sarcasm' De Blauwe, Anke Lips

**ACADEMISCHE COÖPERATIEVE VENNOOTSCHAP
CVBA ACCO**

Blijde Inkomststraat 22, 3000 LEUVEN
Ondernemingsnummer 0403 547 615

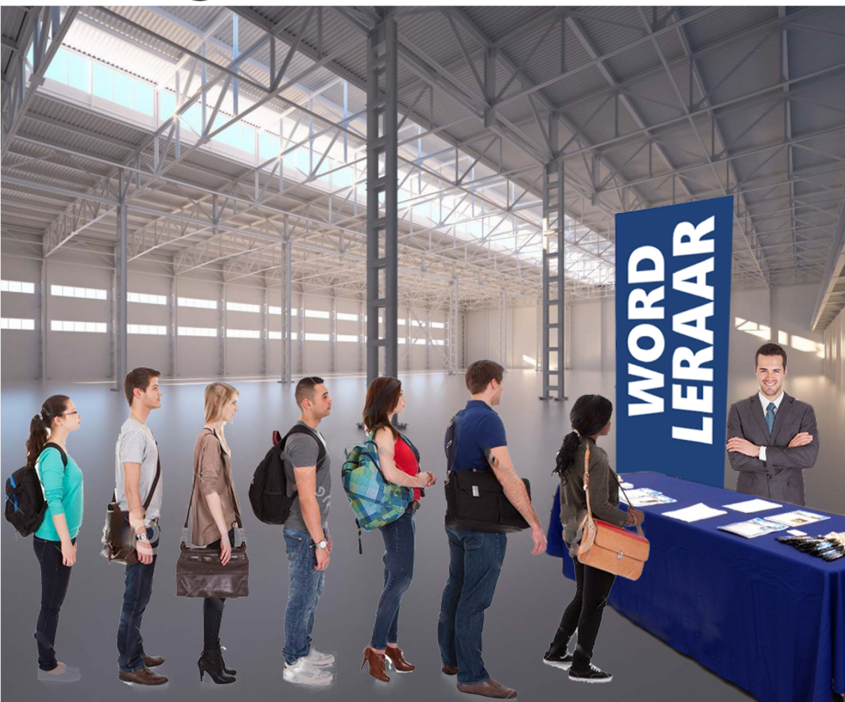
Algemene vergadering ter zetel op 25/04/2017 om 19u. Agenda: Jaarverslag. Verslag Commissaris. Goedkeuring Jaarrekening. Bestemming resultaat. Kwijting bestuurders en commissaris. (Her)Benoemingen en ontslagen. (Her)benoeming commissaris.

Aanwezigheid bevestigen via algemenevergadering@acco.be

KU LEUGEN

Ontdek jezelf? Begin er niet aan.

**Jobbeurs Letteren belooft
weer groot succes te worden**

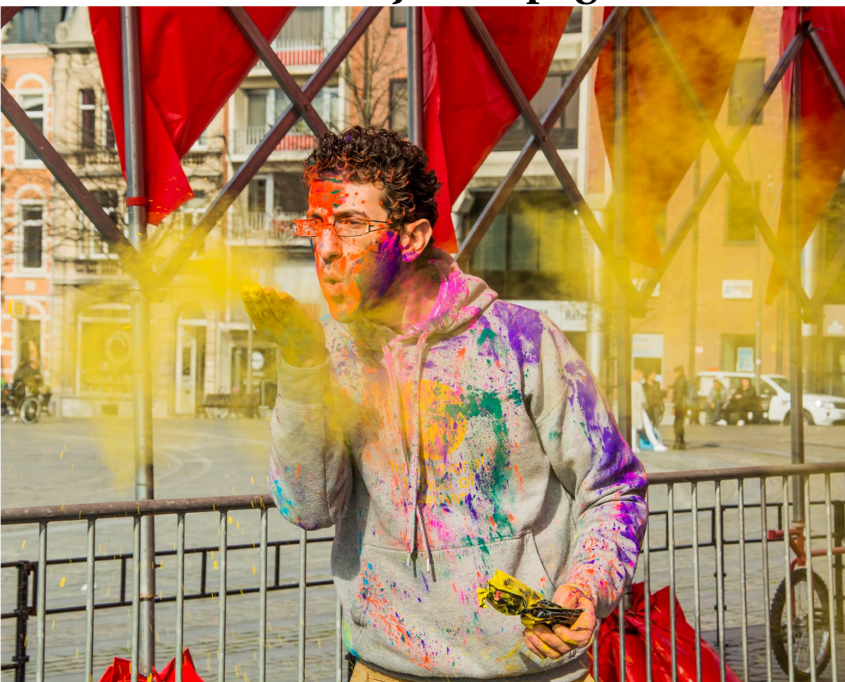

Ook Leuven begint aan bouwproject

“De Oosterse Whale-verbinding”

**Burgemeesterkandidaat Mohamed
Ridouani blaast zijn campagne leven in**

“Ik wil meer kleur in het stadsbestuur”

Zomeruur wint WK verspringen

Overwinning met uur voorsprong

'Ik ben een dieselwagen in de muziek'

Een plaat, een soundtrack, een resem concerten. Jef Neve is actiever dan ooit en dat zal Leuven geweten hebben. 'Ik denk dat ik ondertussen mijn plaats gevonden heb.' Hier spreekt een gelukkig man.

Tekst Gilles Michiels

Beeld Vincent Peeters

Terwijl zijn gloednieuwe plaat *Spirit Control*, naar eigen zeggen de plaat van zijn leven, in de rekken ligt te blinken, prijkt zijn naam als componist ook op de aftiteling van de pas verschenen Lanoye-verfilming *Sprakeloos*. Toen Angela Merkel in januari een eredoctoraat ontving van de KU Leuven en de UGent, zat hij aan de toetsen – het leverde hem persoonlijke complimenten van de bondskanselier op – en alsof dat niet volstaat, staan deze week en in mei concerten in Leuven gepland.

Om maar te zeggen dat Jef Neve niet stil zit. Op het moment van onze afspraak in zijn artiestenresidentie is Neve net terug van een zweustraining. Sport probeert hij er dagelijks bij te nemen, het houdt hem zichtbaar scherp. 'Op drukke dagen doe ik het nog meer, want dan ik heb het meer nodig.

Momenteel heeft Neve het druk met het inoefenen van zijn nieuwe plaat voor de liveconcerten. Op *Spirit Control* raast de piano, geflankeerd door drums, elektronica en strijkers, door een aanstekelijke muzikale wereldreis.

Je sprak eerder over 'Spirit Control' als het album van je leven. In welke zin bedoel je dat?

Jef Neve: 'Ik heb het gevoel dat alles juist zit, dat ik ondertussen mijn plaats gevonden heb. Ik ben nu twee jaar samen met Andy (*zijn echtgenoot, red.*), ben net veertig geworden en hoef me niet meer per se te bewijzen. Daarom klinkt de plaat bevrijd en zomers.'

Het cliché zegt nochtans dat een artiest een depressie nodig heeft om de plaat van zijn leven te maken?

'Er zullen altijd *ups* en *downs* zijn, daar heb ik mee leren leven. Maar goede muziek kan uit beide ontstaan. Ik wil mezelf niet wijsmaken dat dit zal blijven duren. Maar nu zit ik op topsnelheid en dat wil ik laten horen.'

'Er is ook zo'n cliché dat artiesten hun beste werk maken bij hun debuutplaat. Ik ben een dieselwagen in de muziek, denk ik. Ik heb even tijd nodig om op gang te komen. Maar Radiohead had toch eerst twee platen nodig om *OK Computer* te maken. In de jazz hebben de meesten een bepaalde leeftijd bereikt eer ze hun meesterwerk kunnen maken. Het vraagt soms om een soort maturiteit.'

Geen verplichte solo's

Ik las dat je het gevoel hebt op cruise control te zitten: is dat het moment waarop muziek te vanzelfsprekend dreigt te worden?

'Het heeft er vooral te mee maken dat ik niet meer zo bezig ben met de kritiek. Toen ik afstudeerde als klassiek pianist en wij (*met het Jef Neve Trio, red.*) als jonge mannen begonnen op te treden, sloeg dat wel aan. Wij bereikten een groot publiek, maar van de kant van de die-hards kwam er kritiek dat wat wij brachten

geen echte jazz was. Dan denk je altijd wanneer je iets maakt: is het wel jazzy genoeg?' Jamie Cullum moest zich in het begin ook voorbij die kritiek werken. Het was te commercieel om jazz te zijn. Het hoeft niet verdacht te zijn wanneer je muziek aanslaat bij een groot publiek.'

'Nu is er met de erkenning ook een soort van berusting over mij gekomen: ik doe wat ik graag doe en ik hoef daarvoor geen verantwoording af te leggen.'

Staat de 'Control' in de titel dan voor betoelgeling van de jazz en de improvisatie?

Da's een goeike. Ik heb er niet bewust zo over nagedacht, maar het klopt wel dat er op *Spirit Control* minder geïmproviseerd wordt. Het is een gecontroleerde plaat geworden. We zijn geen jazztrio dat gewoon aangevuld wordt met strijkers. De verplichte solo's hoefden niet deze keer.'

Keniaans avontuur

Je speelt in landen als Vietnam, Maleisië en Oeganda: kijkt het publiek in het verre buitenland anders naar je werk?

'In Azië hadden sommigen nog nooit een piano gezien, denk ik: soms werd de contrabas omringd door mensen die het podium opstapten en dansend rond het instrument foto's begonnen te nemen. Ik denk niet dat het beeld in die landen anders is maar hun beleving van muziek is dat

'Toen wij begonnen, zeiden die-hards dat we geen echte jazz maakten. Ik moest steeds opnieuw denken: is het wel jazzy genoeg?'

wel. Het lijkt minder door conventies gestuurd. Je komt dingen tegen die je hier niet ziet.'

Zoals?

'Vooruit, een verhaal. (*lacht*) Op mijn tournee

Navraag

Jef Neve

enkele jaren geleden zou ik twee concerten in Kenia spelen, eerst in Nairobi en daarna een kleinere stad. In die tweede stad bleek dat ze maar één piano hadden en die was katevals! Ik denk dat ze die nog nooit gestemd hadden. En er was daar niemand die hem kon stemmen.' Toen hebben we het concert uitgesteld en de pianostemmer uit Nairobi opgebeld. Eén probleem: die man wilde niet vliegen. Hij stond erop om de bus te nemen: een rit van 24 uur! (*lacht*) Zijn job, die hij op 12 uur geklaard heeft, zou bij een pianofirma hier twee of drie weken duren. Na zijn aankomst om 7 uur 's morgens heeft hij non-stop doorgewerkt tot 19 uur en om 20 uur was het concert.'

'De piano werd trouwens, bedekt met matrassen, geleverd op een open vrachtwagen waar tien man op recht stond: zo hebben ze hem heel de route vastgehouden.'

Tussen alle internationale concerten door slaag je erin om een knap oeuvre bij elkaar te componeren, terwijl je vaak op een vliegtuig zit zonder piano in de buurt.

'Componeren doe ik ook zonder piano en papier, met een computerprogramma. Eigenlijk ben ik voortdurend bezig met muziek maken. Zelfs tijdens de seks komen melodieën in mij op. Dan denk ik: nee, nu toch niet, dit is echt verkeerd! Maar er zijn wel al stukken van nummers uit ontstaan. Nee, ik kan me niet herinneren dat er een periode in mijn leven was waarin ik niet aan muziek dacht.'

'Misschien gebeurt dat enkel tijdens de momenten waarop ik aan het kitesurfen ben. Ik ben nog een beginner en concentreer me beter daarop. Maar kijk, met *Kite Crash* gaat een nummer op deze plaat toch wel over kitesurfen zeker? (*lacht*)'

Verstilde soundtrack

Wat mogen we verwachten van je soundtrack voor de verfilming van 'Sprakeloos'?

'In *Sprakeloos* klinkt mijn muziek minimalistischer dan ooit. *Sprakeloos* gaat over het wegvalen van taal, de moeder in de film verliest haar spraakvermogen. In die zin past de muziek wel

bij de film: ze begint nog vrij bombastisch, maar naar het einde valt de muziek steeds meer weg.'

Vraagt componeren voor films en series een andere manier van werken van je?

'Je stuurt tien demo's op en daarvan blijft vaak maar één iets over. Je moet een match met de beelden zoeken en die is vaak verrassend. Ooit

'Ik kan me niet herinneren dat er een periode in mijn leven was waarin ik niet aan muziek dacht'

had ik muziek gemaakt voor een Nederlandse serie over een familie waarin de muziek van Bach een belangrijke rol speelt. Eerst had ik de soundtrack op zijn muziek gebaseerd, maar dat werkte langs geen kanten. Ten slotte ben ik beginnen experimenteren met elektronica en direct wisten we: dit is het!'

'De grote frustratie bij veel filmcomponisten is dat ze van de regisseur vaak een voorbeeldje te horen krijgen: zogezegd om een idee te krijgen van wat het kan worden. Regisseurs kunnen dan zeggen dat de componist vrijheid krijgt, uiteindelijk, na al hun demo's afgekeurd te hebben, blijkt dat het toch net zoals dat ene voorbeeldje moest klinken. (*lacht*)'

Jef Neve speelt op 21 maart voor Leuven Jazz samen met zijn oud-leraren van LUCA School of art in 30CC/Minnepoort. Op 6 mei stelt hij zijn nieuwe plaat voor in Het Depot.